

at det er ikke 8 Aar, det drejer sig om. (Afbrydelse). Det er kun, som det siges her, 8 Maaneder, og det er det ikke en Gang, thi Regeringens Dispositioner med Hensyn til Finanslovsforslaget for 1911—12 maa træffes inden 8 Maaneder. Det er det, som skulde paavises, og det er det, som den højtærede Minister uvægerlig kommer til at skyldes os Beviset for, Paa-visningen af, hvorledes det blot er muligt at tænke sig, at Forsvarslovene kunne være ændrede saaledes inden den Tid, da vi skulle tage Beslutning om Finanslovsforslaget 1911—12, at Ministeren ikke behøver at rette sig efter de nuværende Love. Hvis den højtærede Finansminister blot et Øjeblik vil give sig til at tænke alene over den formelle Side af Sagen — lad os nu tænke os, at han nu virkelig ved Valgene vinder en saa enestaaende Fremgang for sine Ansøkelser med Hensyn til Forsvarsordningen —, vil han se, at vi kunne ikke en Gang komme til at gennemløbe de formelle Stadier, som ere nødvendige, for at det kan finde Sted, som han ønsker. Thi det er jo klart, at det først kan finde Sted efter en ret alvorlig Forfatningskamp med Opløsning af Landstinget, Grundlovsændring etc. For selv om Landstinget opløses paa det nuværende Valgrundlag, kan i Virkeligheden hverken den højtærede Finansminister eller noget andet Menneske, der er ved sin fulde fem, tro, at det vil føre til Vedtagelsen af den radikale Forsvarsplan. Vi maa altsaa først have en Grundlovsforandring med alt, hvad dertil hører, og det kan den højtærede Finansminister absolut ikke tænke sig Muligheden af at faa gennemført inden Vedtagelsen af Finanslovsforslaget for 1911—12. Saa den højtærede Finansminister sidder i Saksen, det nytter ham slet ikke noget.

Saa maa jeg gentage mit Spørgsmaal, det ogsaa højt besværlige Spørgsmaal, jeg stillede, men intet Svar har faaet paa: Hvorfor har man engageret sig saa langt videre, end man var nødt til med Hensyn til disse Udgifter, jeg nu hører, man tænker sig at kunne faa afskaffede endogsaa i en meget nær Fremtid? Hvis det havde været Meningens oprindelig, hvis det ikke var en ganske ny opdukkende Plan — maa-ske med Valgene for Øje, jeg ved ikke hvorfor —, saa spørger jeg: hvorfor har den højtærede Forsvarsminister i den Skrivelse, han sendte Finansudvalget saa sent som den 1. December 1909, tror jeg — det var i alt Fald godt en Maanedstid efter, at den højtærede Regering var traadt til

—, forbeholdt sig endogsaa at tage disse Beløb til Rekrutlejre paa Tillægsbevillingsloven, hvis han ikke maatte anse det for en Ting, der var ganske udelukket, at man vilde bort fra disse Udgifter? Endvidere spørger jeg: Hvorfor har man, skønt man ingenlunde var nødt dertil, hverken ved underskrevne Dispositioner, man forefandt fra Forgængerne, eller ved selve de vedtagne Loves Tekst, foreslaaet disse store Beløb til Ingeniørarbejder ved de forskellige Fortanlæg ved Københavns Søbefæstning, saaledes som det er sket her, og som den højtærede Finansminister kan læse sig til i sin egen Kollegas Skrivelse? Hvorfor foreslog man at anvende de 900,000 Kr. til Fundamentering af Saltholms Flak-Fortet, og hvorfor de store Beløb til Charlottenlund-, Dragør- og Saltholmsbatterierne? Der forelaa ingen foregaaende Dispositioner. I Skrivelsen af 12. Januar 1910 siger den højtærede Forsvarsminister, at i Løbet af nogle Dage vil man ved Licitation disponere over det Beløb, man har til Raadighed til Paabegyndelse af Fundamenteringsarbejderne ved Saltholms Flak-Fortet og Jordarbejder ved Charlottenlundbatteriet. Hvorfor har man gjort det? Var der nogen rimelig Mening i at gøre det, hvis man den Gang havde haft en lignende Opfattelse af Forholdene og lignende Planer og Hensigter som dem, den højtærede Regering i Dag har tilkendegivet? Nej, paa ingen Maade. Det skal man og kan man ikke komme bort fra.

Jeg skal da forlade den højtærede Finansminister og for et Øjeblik vende mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han gav os et nyt Bidrag til sin Statsret, hvorefter Lønningslove konstitutionelt staa ganske anderledes end andre Love. Det ærede Medlem kom saa vidt ind paa dette, at han endogsaa vilde mene, at man kunde vente af den nuværende Regering, at den skulde rejse en Finanslovkonflikt paa at faa Forsvarslovene ændrede. Han venter af den, at den skulde gennemtvinge paa Finansloven en Ændring af de bestaaende Forsvarslove ved at nægte at opføre de Beløb, Lovene krævede. Da det ærede Medlem staar i saa nær Forbindelse med den høje Regering, at man maa antage eller der i alt Fald er en Mulighed for, at han kan være indviet i dens Planer, bliver jeg, skønt jeg ellers paa Forhaand vilde anse det for overflødig, nødt til at spørge den højtærede Konseilspræsident, om virkelig Regeringen omgaas med saadanne